

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/157/2019
Identifikačné číslo spisu:	7109202366
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7109202366.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ K. bývajúcej v V., 2/ T. bývajúceho v Q., proti žalovanému Y., bývajúceho v V. zastúpenému Advokátska kancelária ŠČURY, s.r.o., so sídlom v Čadci, M. R. Štefánika 2618, IČO: 47 258 055, o zaplatenie 829,85 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 25 C 46/2009, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 27. marca 2019 sp. zn. 11 Co 380/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 21. augusta 2018 č. k. 25 C 46/2009-250 žalovanému náhradu trov konania nepriznal podľa § 257 CSP z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Za tieto považoval okolnosti samotnej prejednávanej veci v tom smere, že žalobcovia predmetný spor nevyvolali, stranami sporu sa stali v dôsledku procesného nástupníctva (smrti pôvodnej žalobkyne Y., bolo by preto nespravodlivé od nich požadovať náhradu trov žalovanému.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného uznesením zo dňa 27. marca 2019 sp. zn. 11 Co 380/2018 uznesenie súdu prvej inštancie z 21. augusta 2018 č. k. 25 C 46/2009-250 zrušil a konanie zastavil, stranám sporu náhradu trov konania nepriznal. Odvolací súd takto rozhodol s ohľadom na zistenie, že na majetok žalovaného bol uznesením Okresného súdu Košice I z 16. marca 2019 sp. zn. 30OdK/63/2019 vyhlásený konkurz s poukázaním na ustanovenie § 167e zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný, ktorého prípustnosť vyvodil z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Rozhodnutie odvolacieho súdu podľa jeho názoru je nepresvedčivé. Odvolaciemu súdu vyčítal,

že sa nezaoberal právnym posúdením veci a jej subsumovaním pod odvolacím súdom citované ustanovenie § 167e zákona č. 7/2005 Z.z., poukazujúc pritom na to, že konkurz bol vyhlásený nie na majetok žalobcov. Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a súčasne priznal žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnej výške.

4. Žalobcovia sa k podanému dovolaniu nevyjadrili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 CSP) oprávneným subjektom (§ 424 CSP), ktorý je zastúpený advokátom (§ 429 CSP), sa následne zaoberal aj ďalšími podmienkami prípustnosti dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku, pričom dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je treba odmietnuť.

6. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a/ až f/ CSP. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

7. V danom prípade žalovaný dovolaním napadol uznesenie odvolacieho súdu o náhrade trov konania, ktoré však nie je rozhodnutím vo veci samej ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí (porov. R 73/2018). Prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 CSP preto nemožno vyvodiť.

8. Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalovaného z ustanovenia § 420 CSP nevyplýva, dovolací súd jeho dovolanie ako procesne neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

9. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP).

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.